

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

25. juuni 2014*

Apellatsioonkaebus — Konkurents — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Haldusmenetlus — Kontrollimine — Otsus, millega määratakse kontrollimine — Põhjendamiskohustus — Piisavalt veenvad andmed — Geograafiline turg

Kohtuasjas C-37/13 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 24. jaanuaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus,

Nexans SA, asukoht Pariis (Prantsusmaa),

Nexans Prantsusmaa SAS, asukoht Pariis,

esindajad: *solicitor* M. Powell, advokaat J.-P. Tran-Thiet, *barrister* G. Forwood ja *solicitor* A. Rogers,

hagejad,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: R. Sauer, J. Bourke ja N. von Lingen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby ja C. Vajda (ettekandja),

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. veebruari 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 3. aprilli 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Nexans SA (edaspidi „Nexans”) ja Nexans France SAS (edaspidi „Nexans France”) paluvad oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsuse Nexans France ja Nexans vs. komisjon (T-135/09, EU:T:2012:596, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega kohus jättis osaliselt rahuldamata nende nõude tühistada komisjoni 9. jaanuari 2009. aasta otsus K(2009) 92/1, millega kohustatakse Nexans'i ja tema tütarettevõtjat Nexans France'i alluma kontrollimisele vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 20 lõikele 4 (edaspidi „vaidlusalune otsus”), ning selle kontrollimise käigus tehtud mitmed otsused.

Õiguslik raamistik

- 2 Määruse nr 1/2003 artikkel 4 „Komisjoni volitused” sätestab:

„[EÜ] artiklite 81 ja 82 kohaldamisel on komisjonil käesolevas määruses sätestatud volitused.”

- 3 Kõnealuse määruse artikkel 20 „Komisjoni kontrollivolitused” sätestab:

„1. Komisjon võib käesoleva määrusega talle pandud ülesannete täitmiseks korraldada ettevõtjate ja ettevõtjate ühenduste puhul kogu vajaliku kontrolli.

[...]

4. Ettevõtjad ja ettevõtjate ühendused peavad alluma komisjoni otsusega määratud kontrollimisele. Otsuses täpsustatakse kontrollimise objekt ja eesmärk, määratakse selle alguskuupäev ning märgitakse artiklites 23 ja 24 ette nähtud sanktsioonid ja õigus otsuse läbivaatamisele Euroopa Kohtus. Komisjon teeb sellised otsused pärast konsulteerimist konkurentsiasutusega selles liikmesriigis, mille territooriumil kontrollimine läbi viiakse. [...]”

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 4 Üldkohus võttis vaidluse tausta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–5 kokku järgmiselt:

„1 Hagejad [Nexans] ja tema 100% tütarettevõtja [Nexans France] on Prantsuse äriühingud, kes tegutsevad elektriabli sektoris.

2 [Vaidlusaluse otsusega] määras Euroopa Ühenduste Komisjon Nexans'i ja kõikide tema poolt otse või kaudselt kontrollitavate ettevõtjate, sealhulgas Nexans France'i suhtes kontrollimise vastavalt [määruse nr 1/2003] artikli 20 lõikele 4.

3 [Vaidlusaluse] otsuse artikkel 1 on sõnastatud nii:

„Nexans [...] ja kõik tema poolt otse või kaudselt kontrollitavad ettevõtjad, sealhulgas Nexans France [...] on käesolevaga kohustatud alluma kontrollimisele seoses [tema] (nende) võimaliku osalemisega [EÜ] artikliga 81 vastuolus olevates konkurentsivastastes kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevustes, mis puudutavad elektriabli ja nendega seotud materjali tarnimist, kaasa arvatud muu hulgas veealused kõrgepinge elektriablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektriablid, ning mis seisnevad kooskõlastatud pakkumuste esitamises hankemenetlustes, klientide jagamises ja nende toodete tarnimist puudutava tundliku äriteabe ebaseaduslikus vahetamises.

Kontrollimine võib aset leida kõikides ettevõtja kontrollitud asukohtades [...]

Nexans [...] ja kõik tema poolt otse või kaudselt kontrollitavad ettevõtjad, sealhulgas Nexans France [...] on kohustatud lubama komisjoni ametnikel ja muudel komisjoni poolt kontrollimise läbiviimiseks volitatud isikutel ning liikmesriigi konkurentsiasutuse ametnikel ja muudel liikmesriigi konkurentsiasutuse poolt nende abistamiseks volitatud või sel eesmärgil nimetatud isikutel siseneda tavapärasel tööajal kõikidesse oma ruumidesse ja transpordivahenditesse. Ametnike või muude volitatud isikute nõudel tuleb kontrollimiseks esitada raamatupidamis- ja muud äridokumendid olenemata sellest, millisel andmekandjal neid hoitakse, võimaldades neid kohapeal uurida ja teha või saada sellistest raamatupidamis- või muudest dokumentidest mis tahes kujul koopiaid või väljavõtteid. Kontrollimise ajal ja sellises ulatuses, mis on vajalik kontrolli läbiviimiseks, peab olema lubatud pitseerida äriruume ning raamatupidamis- ja muid dokumente. Ametnike või isikute nõudel tuleb kohapeal viivitamata anda kontrollimise eseme ja eesmärgi kohta suulisi selgitusi, lubades anda selliseid selgitusi töötajate esindajal või mis tahes töötajal. Neid selgitusi tuleb lubada salvestada mis tahes vormis.”

4 [Vaidlusaluse] otsuse artiklis 2 täpsustab komisjon, et kontrollimine võib alata 28. jaanuaril 2009. Mainitud otsuse artiklis 3 märgib komisjon, et [vaidlusalune] otsus tehakse selle adressaadiks olevale ettevõtjale teatavaks vahetult enne kontrollimist.

5 [Vaidlusaluse] otsuse põhjendused on järgnevad:

„Komisjon on saanud informatsiooni, et elektriikaablite tarnijad, sealhulgas ka käesoleva otsuse adressaadid, osalevat või olevat osalenud kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevustes, mis puudutavad elektriikaablite ja nendega seotud materjali tarnimist, kaasa arvatud muu hulgas veealused kõrgepinge elektriikaablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektriikaablid, ning mis seisnevad kooskõlastatud pakkumuste esitamises hankemenetlustes, klientide jagamises ja nende toodete tarnimist puudutava tundliku äriteabe ebaseaduslikus vahetamises.

[...]

Vastavalt komisjonile laekunud teabele on need kokkulepped ja/või kooskõlastatud tegevused [...], mida on rakendatud vähemalt alates aastast 2001, jõus veel ka käesoleval ajal. [Neil] on tõenäoliselt ülemaailmne ulatus.

Kui selgub, et need väited on põhjendatud, kujutavad eespool kirjeldatud kokkulepped ja/või kooskõlastatud tegevused endast [EÜ] artikli 81 väga raskeid rikkumisi.

Selleks et komisjon saaks teha kindlaks kõik asjaolud seoses eeldatavate kokkulepete ja kooskõlastatud tegevustega ning konteksti, milles need on aset leidnud, tuleb läbi viia kontrollimine vastavalt [...] määruse nr 1/2003 artiklile 20.

[...]”.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 5 Nexans ja Nexans France esitasid 7. aprillil 2009 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, nõudes vaidlusaluse otsuse ja kontrollimise käigus komisjoni poolt vastu võetud aktide tühistamist. Lisaks sellele palusid nad, et Üldkohus määraks komisjoni suhtes meetmeid juhuks, kui vaidlusalune otsus ja kõnealuse kontrollimise käigus komisjoni poolt vastu võetud aktid tühistatakse.

- 6 Apellandid esitasid oma nõude põhjendamiseks ühe väite, mis tugineb määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 ja selliste põhiõiguste rikkumisele nagu kaitseõigused, õigus õiglasele kohtulikule arutamisele, õigus keelduda enda vastu tõendite esitamisest, süütuse presumptsioon ja õigus eraelu kaitsele. Selle väitega, mis jaguneb kaheks osaks, heitsid apellandid komisjonile ette esiteks vaidlusaluse otsusega hõlmatud tootevaliku liiga laia ja ebamäärast ulatust ning teiseks selle otsuse liiga laia geograafilist ulatust.
- 7 Olles leidnud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, et komisjon ei olnud tõendanud, et tal oli piisavalt veenvaid andmeid, määramaks kontrollimist, mis puudutas kõiki elektrikaableid ja nendega seotud materjale, nõustus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 ainsa väite esimese osaga niivõrd, kui see puudutas muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale. Ülejäänud osas lükkas Üldkohus selle väite esimese osa tagasi.
- 8 Kõnealuse väite teise osaga seoses otsustas Üldkohus punktides 97–99 nii:
- „97 Vastupidi hagejate väidetule, [märkides] et kahtlustatud kokkulepetel ja/või kooskõlastatud tegevustel on „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus”, on komisjon üksikasjalikult kirjeldanud kahtlustatud kartellikokkuleppe rakendusala. [Vaidlusaluse] otsuse täpsust seoses komisjoni kahtlustatud võimalike konkurentsioiguse rikkumiste geograafilise ulatusega tuleb seega pidada piisavaks.
- 98 Siiski on hagejate argumente võimalik tõlgendada nii, et see, mida nad komisjonile ette heidavad, ei ole kahtlustatud kartellikokkuleppe geograafilise ulatuse ebaselge määratlemine, vaid võimalus lisada [vaidlusaluse] otsuse kohaldamisalasse dokumente, mis puudutavad väljaspool ühisturgu asuvaid kohaliku laadiga geograafilisi turge, jättes täpsustamata põhjused, miks võib kõnealuse ettevõtja tegevus neil turgudel konkurentsivõimelise ühisturul moonutada.
- 99 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 1/2003 pealkiri ise näitab, et selle määrusega komisjonile antud volituste eesmärk on rakendada EÜ artiklites 81 ja 82 ette nähtud konkurentsieeskirju. Need kaks sätet keelavad ettevõtjate sellise tegevuse, mis võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsivõimelise ühisturul. Seega võib komisjon oma kontrollivolitusi kasutada üksnes selliste tegevuste tuvastamiseks. Järelikult ei tohi komisjon ettevõtja ruumides kontrollimist läbi viia juhul, kui ta kahtlustab sellise kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse olemasolu, mis omab tagajärgi üksnes ühel või mitmel väljaspool ühisturgu asuval turul. Miski ei takista aga seda, et ta kontrollib neid turge puudutavaid dokumente, et tuvastada tegevusi, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsivõimelise ühisturul.”
- 9 Seega lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 100 ainsa väite teise osa tagasi.
- 10 Ülejäänud osas jättis Üldkohus vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata kontrollimise käigus komisjoni poolt vastu võetud aktide tühistamise nõude, samuti nagu ta tunnistas ilmselgelt vastuvõetamatuks apellantide nõude, millega sooviti lahendada vaidlusaluse otsuse ja kontrollimise käigus komisjoni poolt vastu võetud aktide võimaliku tühistamise tagajärgi.
- 11 Seetõttu rahuldab Üldkohus nõude tühistada vaidlusalune otsus osas, milles see puudutas muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale, ja jättis hagi ülejäänud osas rahuldamata.
- 12 Mis puudutab kohtukulusid, siis Nexans'i ja Nexan France'i kohtukulud jättis Üldkohus nende endi kanda ning mõistis nendelt välja poole komisjoni kohtukuludest. Pool komisjoni kohtukuludest jäeti tema enda kanda.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 13 Nexans ja Nexans France paluvad Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles see lükkab tagasi esimese väite teise osa, mis tugineb vaidlusaluse otsuse liiga suurele geograafilisele ulatusele ja ebapiisavale täpsusele;
 - tühistada vaidlusalune otsus, kuna selle geograafiline ulatus on liiga suur ja kuna see ei ole piisavalt põhjendatud ega piisavalt täpne, või teise võimalusena suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;
 - tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles see jätab apellantide kohtukulud nende endi kanda ja mõistab nendelt välja pool komisjoni kohtukuludest, ja mõista apellantide kohtukulud Üldkohtu menetluses välja komisjonilt summas, mida Euroopa Kohus peab kohaseks, ning
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 14 Komisjon palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
 - mõista kohtukulud välja Nexans'ilt ja Nexans France'ilt.

Apellatsioonkaebus

- 15 Nexans ja Nexans France esitavad oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet. Esimese väitega heidavad nad Üldkohtule ette, et viimane rikkus õigusnormi, kui lükkas tagasi nende argumendi, mis puudutab vaidlusaluse otsuse liiga suurt geograafilist ulatust ja ebatäpsust. Teise väitega heidavad nad Üldkohtule ette, et viimane rikkus õigusnormi, kui jättis nende kohtukulud nende endi kanda ja mõistis nendelt välja pool komisjoni kantud kohtukuludest.

Esimene väide

- 16 Esimene väide, mille Nexans ja Nexans France on esitanud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 95–100 peale, jaguneb sisuliselt kaheks osaks. Selle väite esimene osa tugineb põhjendamiskohustuse rikkumisele seoses vaidlusaluse otsuse geograafilise ulatusega. Kõnealuse väite teine osa tugineb rikkumisele, mille Üldkohus pani toime, kui jättis kontrollimata selle, kas komisjonil oli piisavalt veenvaid andmeid, mis võimaldasid kahtlustada tõenäoliselt ülemaailmse ulatusega rikkumist.

Esimese väite esimene osa, mis tugineb põhjendamiskohustuse rikkumisele seoses vaidlusaluse otsuse geograafilise ulatusega

– Poolte argumendid

- 17 Esiteks väidavad Nexans ja Nexans France, et Üldkohus on rikkunud oma otsuse põhjendamise kohustust, mis tuleneb Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 36, mida kohaldatakse Üldkohtu suhtes sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu ja Üldkohtu kodukorra artikli 81 alusel, kuna kohus ei selgitanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97 piisavalt seda, kuidas ta jõudis järeldusele, et komisjon oli kahtlustatava kartellikokkuleppe rakendusala üksikasjalikult kirjeldanud, märkides, et sellel oli „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus”. Nad väidavad, et Üldkohus ei analüüsinud nende argumenti, et väljaspool Euroopa Liitu või Euroopa Majanduspiirkonda (EMP) teostatud kaabeldusprojektide

territoriaalselt väga piiritletud laadist ja kaabeldusprojektide spetsiifilistest tunnustest tulenevalt ei olnud võimalik järeldada, et väljaspool ühisturgu teostatud projekte puudutanud konkurentsivastane tegevus oleks omanud sellele turule mingitki mõju.

- 18 Teiseks väidavad Nexans ja Nexans France, et Üldkohus on eiranud kontrolliotsuse suhtes kohaldatavaid põhjendamise nõudeid, lükates tagasi nende argumendi, mis tugineb vaidlusaluse otsuse täpsuse puudumisele seoses kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatusega.
- 19 Selles osas väidavad apellandid esmalt, et Üldkohus eiras kohtupraktikat, mille kohaselt peab komisjon kontrolliotsuses nimetama asjaomase eeldatava turu, kuna see institutsioon jättis vaidlusaluses otsuses selgitamata selle, mida ta mõistab „töenäoliselt ülemaailmse ulatusega kahtlustatav konkurentsivastane tegevus” all. Teiseks märgivad nad, et Üldkohus ei nõudnud vastupidi väljakujunenud kohtupraktikale, et komisjon tooks vaidlusaluses otsuses välja need eeldatavad faktid, mida ta kavatses kontrollida ja eelkõige, kas ta uuris „igauks enda juures” liiki kokkulepet või muud tegevust väljaspool ühisturgu, millel ta kahtlustas olevat mõju ühisturule. Lisaks väidavad Nexans ja Nexans France, et täpsuse puudumine vaidlusaluses otsuses seoses sellega, kuidas väljaspool ühisturgu teostatud projektidega seotud kahtlustatud konkurentsivastane tegevus sai omada mõju liidus või EMP-s.
- 20 Komisjon vaidleb esimese väite esimese osa raames esitatud apellantide argumentidele vastu.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 21 Nexans'i ja Nexans France'i esimese väite esimese osa raames, mis puudutab nende esimest argumenti, et vaidlustatud kohtuotsus on ebapiisavalt põhjendatud seoses apellantide argumentidega kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatuse kohta, tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et põhjendamiskohustus, mis Üldkohtul Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 alusel lasub ja mida kohaldatakse Üldkohtule sama põhikirja artikli 53 esimesele lõigu ja Üldkohtu kodukorra artikli 81 alusel, ei nõua, et Üldkohus esitaks ammendava ning üksikasjaliku ülevaate menetluse poolte kõikidest arutluskäikudest. Üldkohtu põhjendus võib seega olla tuletatav, tingimusel et see võimaldab huvitatud isikutel teada Üldkohtu otsuse põhjendusi ja Euroopa Kohtul teada asjaolusid, mis on tema kontrolli teostamiseks piisavad (vt eelkõige kohtuotsused *Prantsusmaa vs. komisjon*, C-601/11 P, EU:C:2013:465, punkt 83, ja *Dow Chemical jt vs. komisjon*, C-499/11 P, EU:C:2013:482, punkt 56).
- 22 Seega tuleb esimest argumenti analüüsida neist põhimõtetest lähtudes.
- 23 Kuigi põhjendus, mis puudutab kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatuse piiritlemist, tundub lühike, võrreldes analüüsiga, mille Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses esitas seoses asjaomaste kaupade piiritlemise küsimusega, tuleb tõdeda, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 31, et esimeses kohtuastmes ei keskendunud apellantide argumentid kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatusele, vaid nende arutluskäik puudutas peamiselt vaidlusaluse otsusega hõlmatud toodete spektrit. Seega, kuna vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused, mis puudutavad kahtlustatud rikkumise geograafilist ulatust, võimaldasid huvitatud isikutel mõista Üldkohtu arutluskäiku ja Euroopa Kohtul teada asjaolusid, mis on tema kontrolli teostamiseks piisavad, ei saa nende põhjenduste lühidust üksi Üldkohtule ette heita.
- 24 Tegelikult, vaatamata sellele lühidusele, analüüsis Üldkohus apellantide argumente kahtlustatava kartellikokkuleppe geograafilise ulatuse ebatäpsuse kohta sõnaselgelt ja põhjendas vaidlustatud kohtuotsust piisavalt osas, milles ta leidis, et komisjon oli kahtlustatava kartellikokkuleppe geograafilist ulatust üksikasjalikult kirjeldanud.
- 25 Nimelt nähtub kõnealuse kohtuotsuse punktidest 95–100, et Üldkohus on analüüsinud apellantide argumente, mis tuginevad vaidlusaluse otsuse liiga suurele geograafilisele ulatusele. Ta järeldas sellest vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97, et märkides, et kahtlustatud kokkulepetel ja/või kooskõlastatud

tegevustel on „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus”, on komisjon üksikasjalikult kirjeldanud kahtlustatud kartellikokkuleppe rakendusala. Seetõttu pidas Üldkohus vaidlusaluses otsuses sisalduva kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatuse täpsust piisavaks.

- 26 Lisaks analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 98 ja 99 apellantide argumente niivõrd, kui võrd neid tuleb mõista nii, et apellandid heitsid komisjonile ette asjaolu, et viimane lisas vaidlusaluse otsuse kohaldamisalasse dokumente, mis puudutavad väljaspool ühisturgu asuvaid kohaliku laadiga geograafilisi turge, jättes täpsustamata, kuidas saab kahtlustatud konkurentsivastane tegevus neil turgudel moonutada konkurentsi ühisturul.
- 27 Selles kontekstis märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99, et määrusega nr 1/2003 komisjonile antud volituste eesmärk on rakendada EÜ artiklites 81 ja 82 ette nähtud konkurentsieeskirju, mis keelavad ettevõtjate sellise tegevuse, mis võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsi ühisturul. Üldkohus järeldas sellest, et kuigi komisjon ei tohi ettevõtja ruumides kontrollimist läbi viia juhul, kui ta kahtlustab sellise kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse olemasolu, mis omab tagajärgi üksnes ühel või mitmel väljaspool ühisturgu asuval turul, ei takista aga miski seda, et ta kontrollib neid turge puudutavaid dokumente, et tuvastada tegevusi, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsi ühisturul.
- 28 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et Üldkohus põhjendas õiguslikult piisavalt seda, miks ta leidis, et komisjon oli kahtlustatud kartellikokkuleppe rakendusala üksikasjalikult kirjeldanud, märkides, et sellel oli „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus”, olgugi et kohus, viidates määrusega nr 1/2003 komisjonile antud kontrollipädevuse piiridele, lükkas kaudselt tagasi apellantide argumendid väljaspool ühisturgu teostatud kaabeldusprojektide territoriaalselt väga piiritletud laadi ja kaabeldusprojektide spetsiifiliste tunnuste kohta.
- 29 Esimese väite teise osa raames esitatud teise argumendiga heidavad apellandid Üldkohtule ette, et viimane eiras komisjonil lasuvat põhjendamiskohustust seoses kontrolliotsusega, kuna esiteks lükkas ta tagasi apellantide argumendi, mis tugines vaidlusaluse otsuse ebatäpsusele kahtlustatud rikkumise tõenäoliselt ülemaailmse ulatuse osas, ja kuna teiseks eiras ta Euroopa Kohtu praktikad, mille kohaselt peab komisjon kontrolliotsuses märkima eeldused, mida ta kavatses kontrollida.
- 30 Apellandid heidavad Üldkohtule samuti ette seda, et viimane ei nõudnud komisjonilt vaidlusaluses otsuses täpsemaid andmeid selle kohta, kuidas sai väljaspool ühisturgu teostatud projektidega seotud kahtlustatud konkurentsivastane tegevus omada mõju liidus või EMP-s, kaasa arvatud asjaomase eeldatud turu kohta, mis riivas apellantide kaitseõigust, takistades neil hoomamast koostöökohustuse täpset ulatust.
- 31 Kõik need argumendid tuleb tagasi lükata. Nimelt olgu kõigepealt meenutatud, et liidu institutsioonide aktide põhjendus, mida nõuab ELTL artikkel 296, peab olema kohandatud asjassepuutuva õigusakti laadiga ning sellest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt ilmnema õigusakti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik selliselt, et huvitatud isikutel oleks võimalik võetud meetme põhjendusi mõista ja pädeval kohtul oleks võimalik kontrolli teostada (kohtuotsus *Solvay vs. komisjon*, C-455/11 P, EU:C:2013:796, punkt 90).
- 32 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb samuti, et põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna seda, kas akti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades (kohtuotsus *Solvay vs. komisjon*, EU:C:2013:796, punkt 91 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 33 Samuti tuleb arvestada õiguslikku raamistikku, milles komisjon kontrollimist teostab. Määruse nr 1/2003 artikkel 4 ja artikli 20 lõige 1 annavad nimelt komisjonile kontrollipädevuse, mille eesmärk on võimaldada tal täita oma ülesannet kaitsta siseturgu konkurentsimoonutuste eest ja karistada sel turul toime pandud konkurentsieeskirjade rikkumiste eest (vt selle kohta kohtuotsus *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Seega, mis puudutab konkreetsemalt komisjoni kontrolliotsuseid, siis tuleneb määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikest 4, et neis otsustes tuleb ära märkida eelkõige kontrollimise objekt ja eesmärk. Nagu Euroopa Kohus on täpsustanud, kujutab see põhjendamise erikohustus endast põhimõttelise tähtsusega nõuet mitte üksnes selleks, et näidata asjaomaste ettevõtjate ruumides korraldatava uurimise põhjendatust, vaid ka selleks, et ettevõtjatel oleks võimalik mõista oma koostöökohustuse ulatust, säilitades samal ajal nende kaitseõigused (vt selle kohta kohtuotsus *Hoechst vs. komisjon*, 46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, punkt 29).
- 35 Mis puudutab Nexans'i ja Nexans France'i argumenti, et Üldkohus eiras komisjoni kohustust märkida vaidlusaluses otsuses asjaomane eeldatav turg, mis peab apellantide sõnul sisaldama samal ajal sisulist ja geograafilist osa, siis tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole komisjon kohustatud edastama kontrolliotsuse adressaadile kogu tema käsutuses olevat teavet eeldatavate rikkumiste kohta ega andma nendele rikkumistele täpset õiguslikku kvalifikatsiooni, tingimusel et ta näitab selgelt, millist eeldust ta kontrollida kavatseb (kohtuotsus *Dow Chemical Ibérica jt vs. komisjon*, 97/87–99/87, EU:C:1989:380, punkt 45).
- 36 Kuigi on tõsi, et komisjon peab ära näitama nii täpselt kui võimalik selle, mida ta otsib, ja asjaolud, mida ta peab kindlaks tegema (kohtuotsus *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika), ei pea kontrolliotsuses sisalduvad andmed siiski tingimata sisaldama kõnealuse turu täpset piiritlemist, eeldatavate rikkumiste täpset õiguslikku kvalifikatsiooni või viidet ajavahemikule, mille jooksul need rikkumised toime pandi, tingimusel et see kontrolliotsus sisaldab eespool välja toodud põhilisi asjaolusid (vt selle kohta kohtuotsused *Dow Chemical Ibérica jt vs. komisjon*, EU:C:1989:380, punkt 46, ja *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, punkt 82).
- 37 Nimelt, võttes arvesse asjaolu, et kontrollimised toimuvad uurimise alguses, ei ole komisjonil, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 48 märgib, selles menetlusetapis veel konkreetse õigusliku hinnangu andmiseks täpset teavet ning ta peab oma kahtluste põhjendatust ja toimunud asjaolude ulatust kõigepealt kontrollima, arvestades et kontrollimise eesmärk ongi koguda kahtlustatud rikkumise kohta tõendeid (vt selle kohta kohtuotsus *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 38 Käesolevas asjas nähtub vaidlusaluse otsuse preambulist, et kontrollimine puudutas „tõenäoliselt ülemaailmse ulatusega kokkuleppeid ja/või kooskõlastatud tegevust” seoses „elektrikaablite ja nendega seotud materjali tarnimisega, kaasa arvatud muu hulgas veetalused kõrgepinge elektrikaablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektrikaablid”. Komisjon esitas kõnealuses preambulis samuti oma kahtlused „klientide jagamise” kohta. Lisaks sellele märkis komisjon seal, et juhul kui tema kahtlused on põhjendatud, „kujutavad [...] kokkulepped ja/või kooskõlastatud tegevus endast [EÜ] artikli 81 väga raskeid rikkumisi”.
- 39 Seega, võttes arvesse vaidlusaluses otsuses sisalduvaid andmeid eeldatud rikkumiste geograafiliste mõõtude kohta ja õiguslikku raamistikku, mis reguleerib komisjoni kontrollipädevust, võis Üldkohus Euroopa Kohtu praktikat rikkumata järeldada, et vaidlusaluse otsuse põhjendused kahtlustatud rikkumise geograafilise ulatuse kohta olid piisavad, nõudmata täiendavalt täpsustusi väljaspool ühisturgu aset leidnud kahtlustatud tegevuse liigi kohta, mõju kohta, mida selline tegevus võis sel turul omada või dokumentide liigi kohta, mida komisjonil oli õigus kontrollida.

40 Pealegi ei olnud komisjon vastupidi apellantide väidetule oma kontrollimise raames kohustatud piirnema uurimisel dokumentidega, mis puudutavad ühisturgu mõjutavaid projekte. Arvestades komisjoni kahtlusi seoses tõenäoliselt ülemaailmse ulatusega rikkumisega, mis hõlmas klientide jagamist, võisid isegi väljaspool ühisturgu teostatud projektidega seotud dokumendid sisaldada teavet kahtlustatud rikkumise kohta.

41 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

Esimese väite teine osa, mis tugineb asjaolule, et komisjonil ei olnud piisavalt veenvaid andmeid, mis võimaldanuks kahtlustada tõenäoliselt ülemaailmse ulatusega rikkumist

– Poolte argumentid

42 Nexans ja Nexans France väidavad, et Üldkohus ei kontrollinud, kas käesolevas asjas oli komisjonil piisavalt veenvaid andmeid, mis võimaldanuks kahtlustada, et väljaspool ühisturgu teostatud projektidega seotud kõnealune konkurentsivastane tegevus võis omada mõju liidus või EMP-s.

43 Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu.

– Euroopa Kohtu hinnang

44 Esimese väite teise osa suhtes tuleb märkida, et toimikust nähtuvalt ei esitanud apellandid Üldkohtus argumenti seoses selliste piisavalt veenvate andmete puudumisega, mis võimaldanuks kahtlustada ülemaailmse ulatusega konkurentsieeskirjade rikkumist. Apellantide esindajad mõnsid selles osas kohtuistungil, et sellist argumenti mainitud kohtus otseselt ei esitatud.

45 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb aga, et kui ühel poolel lubataks Euroopa Kohtus esitada esimest korda väide, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus, tähendaks see, et tal on õigus Üldkohtus arutatud asjaga võrreldes laiendada kohtuvaidluse ulatust Euroopa Kohtus, kelle pädevus on apellatsioonimenetluses piiratud (kohtuotsused *Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco vs. komisjon* ja *komisjon vs. Alliance One International jt*, C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, punkt 111, ja *Groupe Gascogne vs. komisjon*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, punkt 35).

46 Mis puudutab apellantide väidet kohtuistungil, et käesolev argument olevat kaudselt sisaldunud nende seisukohtades esimeses kohtuastmes, siis see tuleb tagasi lükata. Nimelt nähtub Üldkohtule esitatud toimikust, et ühes teises kontekstis, mis puudutas vaidlusaluse otsuse materiaalsel ulatust, esitasid apellandid eraldiseisvalt oma argumentid, mis tugines vaidlusaluse otsuse ebatäpsusele seoses asjaomaste toodete piiritlemisega, argumenti, mis puudutas selliste piisavalt veenvate andmete puudumist, mis võimaldanuks kahtlustada rikkumist muudes kui veetaluste kõrgepingekaablite sektorites.

47 Järelikult tuleb esimese väite teine osa ilmse vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

48 Eeltoodut arvestades tuleb esimene väide osaliselt põhjendamatus ja osaliselt vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 49 Teise väitega, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punkti 139 vastu, väidavad Nexans ja Nexans France, et Üldkohtu otsus mõista pool komisjoni kohtukuludest välja nendelt ja jätta nende kohtukulud nende endi kanda, on ilmselgelt ebamõistlik.
- 50 Komisjon leiab, et see väide on vastuvõetamatu ja igal juhul põhjendamatu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 51 Olgu meenutatud, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 58 ei saa apellatsioonkaebuse aluseks olla üksnes kohtukulude summa või see, kumba poolt on kohustatud neid tasuma. Lisaks on väljakujunenud kohtupraktikas asutud seisukohale, et olukorras, kus apellatsioonkaebuse kõik teised väited on tagasi lükatud, tuleb väited Üldkohtu kohtukulusid puudutava otsuse väidetava õigusvastasuse kohta seda sätet kohaldades vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata (kohtuotsus Gualtieri vs. komisjon, C-485/08 P, EU:C:2010:188, punkt 111 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Järelikult, kuna apellantide apellatsioonkaebuse esimene väide on tagasi lükatud, tuleb teine, kohtukulude jaotust puudutav väide tunnistada vastuvõetamatuks.

Kohtukulud

- 53 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.
- 54 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on nõudnud kohtukulude väljamõistmist apellantidelt ja apellandid on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb komisjoni kohtukulud välja mõista apellantidelt, kes ühtlasi kannavad ise enda kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista käesoleva apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Nexans SA-lt ja Nexans France SAS-ilt.**

Allkirjad